

Ништо не смее да биде посвето од името на државата, од името на македонскиот народ, од името на Македонската православна црква, од името на македонскиот јазик и култура, од името кое се градело со поколенија, а сега треба да го надградуваат идните генерации.

Затоа името не смее да се продава или да се уценува за нашиот влез во НАТО или, пак, влез во ЕУ.

За името треба да си "м'ж", кој во "нужда" - ситуација, станува Крали Марко, кој со "боздогана го отепа Црна Арапина".

Денес наградно прашање е кој ќе биде "глупавиот Август", и ќе се реши да ги продаде 2 август 1903 година или 2 август 1944 година? Всушност, кој го препородува "глупавиот Август"?!

НАШИОТ ЕСТАБЛИШМЕНТ СО УСОГЛАСЕНА ПОЗИЦИЈА И СО НАВЕДНАТИ ГЛАВИ ОДАТ НА СРЕДБА ВО ЊУЈОРК

"ГЛУПАВИО ГО ПРОДАВА

Пишува: Кокан СТОЈЧЕВ

Последниот предлог на специјалниот претставник на генералниот секретар на ООН, за македонско-грчкиот спор, Метју Нимиц, ја подели домашната јавност, на оние кои се загрижени за националниот идентитет на македонскиот народ и на МПЦ и на оние другите, кои под превезот на предлогот молчат или го бараат својот јадец за она што не го добиле во текот на вклопувањето на политичкиот мозаик на РМ. Имено, во македонскиот политички круг во Скопје се случуваат чудни работи, чии патешествија разбудува неколку контроверзни правни експерти и стручњаци, кои барем до вчера низ многу примери се докажале дека си ја продале својата мајка за неколку златници, а сега како загрижени "Македонци" се бунтуваат што ниту премиерот Никола Груевски, ниту Бранко Црвенковски, не се "мажи" да ја одбијат Нимицовата сугестија, која всушност е политичка стапица за македонскиот национален идентитет, кој низ крвавата голгота се докажувал со векови. Илинденците, како Гоце Делчев, ја изразувале својата национална македонска свест со паролата "Слобода или смрт", додека другите загубени во времето и

во просторот биле во функција на окупаторите на македонската историја и култура. Во овој момент, нешто слично ни се случува, поединци и организирани групации, како актери во филмот "Изгубени во преводот", во преводот ја бараат својата таксирана сатисфакција за продажба на името и презимето на Македонија. Меѓутоа, ништо не смее да биде посвето од името на државата, од името на македонскиот народ, од името на Македонската православна црква, од името на македонскиот јазик и култура, од името кое се градело со генерации, а сега треба да го надградуваат идните поколенија.

Според тоа, во преговорите со Грција позицијата на државниот врв не смее да биде ниту еден чекор назад, бидејќи нацијата веќе е разочарана од ставот на политичкиот врв, а колебливоста и отстапките кон официјална Атина беа лош пример за судбината на македонскиот народ и неговата нација, која веќе беше предадена со придавката БЈРМ. Затоа името не смее да се продава или со него да се уценува за нашиот влез во НАТО или, пак, во ЕУ.

За името треба да си "м'ж", кој во "нужда" - ситуација, станува Крали Марко, кој со "боздогана го отепа Црна Арапина".

ТЕШКА КОНКУРЕНЦИЈА

Пред извесно време ги потенциравме значењето и мудроста на "уличната калиграфија": "Денес е тешко да си будала, зашто има голема конкуренција!" Но, оттогаш до денес ништо не се променило, народот и натаму оценува дека скопскиот графит претставува Кораб на македонската политичка реалност, иако конкуренцијата меѓу будалите е тешка, ама и конкуренцијата меѓу идиотите се зголемува, односно расте како кваец. Денес наградното прашање е кој ќе биде "глупавиот Август", и ќе се реши да ги продаде 2 август 1903 година или 2 август 1944 година? Всушност, кој го препородува "глупавиот Август"?!

Доколку се повикаме на филозофот Макијавели, кој потенцирал дека "средствата ја оправдуваат целта", тогаш навистина треба да се подзамислиме, која би била целта на македонскиот државен врв?

Дали нашиот влез во НАТО има поголема вредност од името на македонскиот народ и од неговиот национален идентитет, или се бара "глупавиот Август" меѓу оние кои по пол се претвораат дека се "мажи", а од друга страна,

Со член 8 се брише македонскиот идентитет, оцени професорот по меѓународно право д-р Љубомир Фрчкоски.

Предлогот на посредникот на ООН во спорот за името има неколку стапици за Република Македонија, а член 8 е црна дупка за Македонците, предупредуваат експертите по меѓународно право.

"Тоа е опасна црна дупка која се заканува да нè проголта нас Македонците како нација", истакна Љубомир Данаилов Фрчкоски, професор по меѓународно право на Правниот факултет "Јустинијан Први" во Скопје.

"Таа точка децидно гласи: 'Ниту една од државите сама по себе нема да може да има ексклузивни права, политички или економски, врз името 'Македонија' или 'македонски'. Тоа значи дека ние не можеме да користиме тер-

мин македонски народ, македонска нација, македонски јазик во отслик на нашиот идентитет. Тоа е најкатастрофалната точка, а мене особено ме загрижува тоа што нашите воопшто не ја виделе", вели Фрчкоски.

Професорот смета дека договорот мора да падне ако член 8 остане како што е предложено.

"Ништо не вреди во договорот ако остане член 8. Бидејќи со тој член директно ни се брише идентитетот", предупредува Фрчкоски.

"Ние ќе бидеме граѓани на таа Македонија со новото име, нашиот јазик е јазик на мнозинството или официјален јазик на таа и таа држава. Независна или Демократска, како ќе се договориме, и дека нашето државјанство е на граѓаните на Независна/Демократска РМ", оценува професорот.

ТАВГУСТ" "2 АВГУСТ"

како политички "феминизирани типчиња" и се нудат на меѓународната заедница, бидејќи веруваат дека ќе го решат случајов и на крај ќе останат "virgo in tacta", невини.

Историјата не памети пример во кој една држава за период од 17 години така лесно си го менувала Уставот, бидејќи во меѓувреме очигледно неа чавката ѝ го испила умот. Па, така прво се согласивме со формулата БЈРМ, потоа го сменивме знамето, се откажавме од Македонците во соседството, па повторно (2001) ни го сменија Уставот, итн., ...синцирот оди до бескрај само затоа што на некој сосед "му прднало", па "врти сучи" тој на разни начини нè тера на разни менувања или на интервенции во Уставот, иако тоа како предлог правно не е издржано.

ХАВЕЛ И ГЛИГОРОВ

Тоа значи дека не сме фајтери и дека немаме стратегија за градење државна и национална политика. Коцката ја фрливме со нашиот прием во ООН под име БЈРМ. Оттогаш до денес Грција се мајтапи со нас, а дури и на секоја позначајна меѓународна манифестација нè понижува. Коленичењето претставува најголем национален и духовен

срам за еден народ, кој се обидува да изгради свој меѓународен пат.

Најголема вина за ваквиот однос кон македонскиот национален идентитет сносат сите домашни политичари, почнувајќи од т.н. "спасител на нацијата"

МЕТЈУ НИМИЦ НОСИ СВОЈ ПРЕДЛОГ, ДОДЕКА МАКЕДОНСКИОТ ПРЕТСТАВНИК ВО ПРЕГОВОРИТЕ ЗА ИМЕТО СО ГРЦИЈА, АМБАСАТОРОТ НИКОЛА ДИМИТРОВ, МОРА ДА ГИ ПРИМА ПРЕДЛОЗИТЕ

Киро Глигоров, кој всушност нè изрезили пред меѓународната јавност, до неговиот наследник Бранко Црвенковски, како и политичките непријатели Љубчо Георгиевски и Никола Груевски, кои ја надградија приказната за концептот за бинационална држава.

Што всушност значеше проектот бинационална држава? Кој малку претходно нè замајуваше со проектот мултиетничка држава? Тоа се два клучни политички момента, кои влијаат во градењето на државата, вклучувајќи го и мизерниот однос кон името Македонија.

Во овој момент, кога на површина се поставува прашањето за оправданоста на идејата за плебисцитарното изјаснување за зачувување, односно за неменување на името Република Македонија т.н. душегрижници на нацијата, во обид да останат во фотелја, повторно се јавуваат во улога на "Исус Христос", како спасители на македонската национална душа.

Како не им е срам? Каде беа во 1993 година? Каде се криеја во 2001 година? Каде беа сите овие 15 години? Зошто не ни го бранеа името при приемот во ООН? Зошто не ја бранеа државата?

Тоа се круцијални потпрашања, кои можат да го дадат одговорот во врска со политичкиот однос на владино-државниот врв кон притисокот, кој континуирано се врши врз името Македонија.

Зборот мондијализам значи разбивање или поточно уништување. Во него се кријат причините за нашите маки, кои ни ги прават скриените македонски мондијалисти или политички елити.

Она што на почетокот на деведесетите години од минатиот век беше Вацлав Хавел, Македонија го доби во лицето на стариот југословенски комунистички функционер Киро Глигоров. За време на неговото владеење Македонија воспоставуваше надворешно политички односи со Турција, Албанија, Словенија, со Брисел итн. патем пропагирајќи излитена внатрешна фаворизирана идеја за "мултиетничко општество", кое всушност одеше на штета на разградувањето на националниот идентитет на Македонците во земјава и во светот. Во реалноста оваа идеја никогаш не профункционира и не беше објаснета зошто таа толку се пропагираше и се туркаше во македонската јавност. Паралелно со разјадувањето на македонскиот национален идентитет се развиваше концептот за мултиетничка држава, која во сржта значи уништување на правото за носител на државноста - македонскиот народ. Во 2001 година македонскиот неизграден политички естаблишмент ја промовираше дефиницијата за Македонија како мултиетничка држава, во која фактички Албанците добија извесни права на конститутивен народ, што сигурно одеше во прилог на грчкиот националис-

НАШЕТО ИМЕ БЕШЕ ПРОДАДЕНО ВО ООН, НИ ОСТАНА САМО ГРБОТ НЕНАЧНАТ ОТИ НЕ ЗНАЕМЕ КАКО ЌЕ СЕ ВИКАМЕ

тички поглед за постоењето на нашата држава.

Промотор на новата идеја е Бранко Црвенковски, кој заедно со пробугарската "фела" во ВМРО-ДПМНЕ дозволи да се развие овој бинационален концепт на државноста на Македонија, а оттаму и аргументи за развивањето на тезите на Грците, кои цело време водеа своја битка во меѓународната заедница.

Развивачите на македонската национална државност се етаблираа во политичките елити на партиите ВМРО-ДПМНЕ и СДСМ, продолжувајќи го векот на гангрена во столбовите на куќата (Македонија).

ИДЕНТИФИКАЦИЈА НА ГРАЃАНИТЕ

Еден од т.н. "нови претставници на мондијализмот во Република Македонија", професор Љубомир Фрчкоски, експерт по меѓународно право, кој вечно е во власта или близу до неа, пред неколку години, во време додека му беше советник на трагично загинатиот претседател Борис Трајковски, во својата книга "Модел за мултиетничките односи во Македонија", се обиде да ја

дефинира или да даде нова дефиниција за македонската нација, како нација на сите нејзини граѓани: Македонци, Албанци, Турци, Роми, Власи итн. Процес кој во светот е попознат како американизација или идентификација на граѓаните со државата.

Истовремено, неговиот колега Денко Малески, ексминистер за надворешни работи на РМ, укажува дека политиката на моќта ни го наметнува праецот за развојот на македонскиот национален идентитет.

Уште полошо е да се сфати "интелектуалниот правен експериментализам" на проф. Фрчкоски, кој во интервјуто за "Дневник" ја брани македонската нација, македонскиот народ, иако до вчера, речиси пред некое време, нашата нација ја поистоветуваше со нешто друго. Зошто? Може ли професорот да го стави својот професорски и интелектуален кредибилитет во името на мондијалистите? Зошто тој оди контра предлогот на Нимиц? Барајќи негови дупки тој ги промовира политичката стапица и заткулиската игра, која се прави околу судбината на државата, на македонскиот народ и неговата нација. На чија карта сега играат професорите?! Зарем и Република Македонија претставува нивен пробен политички балон?